

Na temelju članka 29. stavka 1. Zakona o Vladi Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 101/98, 15/2000, 117/2001, 199/2003 i 30/2004), te članka 15. stavka 3. i članka 209. Zakona o strancima (Narodne novine, broj 79/2007), Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj _____ 2008. godine donijela

U R E D B U

o viznom sustavu

Članak 1.

Ovom Uredbom propisuje se vizni sustav Republike Hrvatske i visina sredstava potrebnih strancu za uzdržavanje tijekom boravka u Republici Hrvatskoj i za povratak u državu iz koje je došao ili za putovanje u treću državu.

Članak 2.

Državljeni sljedećih država ne trebaju vizu za ulazak u Republiku Hrvatsku i boravak do 90 dana, odnosno za prelazak preko državnog područja Republike Hrvatske:

- Kneževina Andora, Argentinska Republika, Australija, Republika Austrija, Kraljevina Belgija, Bosna i Hercegovina, Savezna Republika Brazil, Brunej Darussalam, Republika Bugarska, Republika Cipar, Češka Republika, Republika Čile, Kraljevina Danska, Republika Estonija, Republika Finska, Francuska Republika, Republika Gvatemala, Helenska Republika, Republika Honduras, Irska, Republika Island, Država Izrael, Japan, Kanada, Republika Koreja, Republika Kostarika, Republika Latvija, Kneževina Lihtenštajn, Republika Litva, Veliko Vojvodstvo Luksemburg, Republika Mađarska, Republika Makedonija, Malezija, Republika Malta, Sjedinjene Meksičke Države, Kneževina Monako, Republika Nikaragva, Kraljevina Nizozemska, Kraljevina Norveška, Novi Zeland, Savezna Republika Njemačka, Republika Panama, Republika Paragvaj, Republika Poljska, Portugalska Republika, Rumunjska, Republika El Salvador, Republika San Marino, Republika Singapur, Sjedinjene Američke Države, Slovačka Republika, Republika Slovenija, Sveta Stolica, Kraljevina Španjolska, Kraljevina Švedska, Švicarska Konfederacija, Talijanska Republika, Republika Turska, Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske, Istočna Republika Urugvaj, Bolivarijanska Republika Venezuela.

Nezahtijevanje viza odnosi se i na nositelje valjanih putnih isprava izdanih u Posebnom upravnom području Hong Kong Narodne Republike Kine i Posebnom upravnom području Macao Narodne Republike Kine.

Nezahtijevanje vize odnosi se i na sljedeće nositelje valjanih putnih isprava Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske:

- Britanski (prekomorski) državljani (British Nationals (Overseas));
- Državljeni britanskih prekomorskih područja koji imaju pravo nastanjenja u Ujedinjenom Kraljevstvu (British Overseas Territories Citizens who have the right of abode in the United Kingdom) i
- Britanski podanici koji imaju pravo nastanjenja u Ujedinjenom Kraljevstvu (British Subjects who have the right of abode in the United Kingdom).

Članak 3.

Državljeni sljedećih država mogu ući u Republiku Hrvatsku s valjanom osobnom iskaznicom, odnosno drugom ispravom kojom se dokazuju identitet i državljanstvo:

- države članice Europskog ekonomskog prostora (u daljem tekstu: EEP), Kneževina Andora, Kneževina Monako, Republika San Marino, Sveta Stolica, Švicarska Konfederacija.

Članak 4.

Državljeni sljedećih država trebaju vizu za ulazak u Republiku Hrvatsku i boravak do 90 dana, odnosno prelazak preko državnog područja Republike Hrvatske:

- Islamska Republika Afganistan, Republika Albanija, Alžirska Narodna Demokratska Republika, Republika Angola, Antigva i Barbuda, Republika Armenija, Republika Azerbajdžan, Zajednica Bahama, Kraljevina Bahrein, Narodna Republika Bangladeš, Barbados, Belize, Republika Benin, Republika Belarus, Republika Bocvana, Republika Bolivija, Burkina Faso, Republika Burundi, Kraljevina Butan, Republika Côte d'Ivoire, Crna Gora, Republika Čad, Zajednica Dominike, Dominikanska Republika, Republika Džibuti, Arapska Republika Egipat, Republika Ekvador, Republika Ekvatorska Gvineja, Eritreja, Savezna Demokratska Republika Etiopija, Republika Fidži Otoci, Republika Filipini, Gabonska Republika, Republika Gambija, Republika Gana, Grenada, Gruzija, Republika Gvajana, Republika Gvineja, Republika Gvineja Bisau, Republika Haiti, Republika Indija, Republika Indonezija, Republika Irak, Islamska Republika Iran, Jamajka, Republika Jemen, Hašemitska Kraljevina Jordan, Republika Južna Afrika, Republika Kabo Verde, Kraljevina Kambodža, Republika Kamerun, Država Katar, Republika Kazakstan, Republika Kenija, Narodna Republika Kina, Kirgiska Republika, Republika Kiribati, Republika Kolumbija, Unija Komora, Demokratska Republika Kongo, Republika Kongo, Demokratska Narodna Republika Koreja, Republika Kosovo, Republika Kuba, Država Kuvajt, Laoska Narodna Demokratska Republika, Kraljevina Lesoto, Libanonska Republika, Republika Liberija, Socijalistička Narodna Libijska Arapska Džamahirija, Republika Madagaskar, Republika Malavi, Republika Maldivi, Republika Mali, Kraljevina Maroko,

Republika Maršalovi Otoci, Republika Mauricijus, Islamska Republika Mauritanija, Savezne Države Mikronezije, Unija Mjanmar, Republika Moldova, Mongolija, Republika Mozambik, Republika Namibija, Republika Nauru, Savezna Demokratska Republika Nepal, Republika Niger, Savezna Republika Nigerija, Sultanat Oman, Islamska Republika Pakistan, Republika Palau, Papua Nova Gvineja, Republika Peru, Republika Ruanda, Ruska Federacija, Salomonovi Otoci, Nezavisna Država Samoa, Kraljevina Saudijska Arabija, Republika Sejšeli, Republika Senegal, Republika Sijera Leone, Sirijska Arapska Republika, Somalijska Republika, Republika Srbija, Srednjoafrička Republika, Republika Sudan, Republika Surinam, Kraljevina Svazi, Sveta Lucija, Sveti Kristofor i Nevis, Demokratska Republika Sveti Toma i Prinsipe, Sveti Vincent i Grenadini, Demokratska Socijalistička Republika Šri Lanka, Republika Tadžikistan, Kraljevina Tajland, Ujedinjena Republika Tanzanija, Demokratska Republika Timor - Leste, Togoanska Republika, Kraljevina Tonga, Republika Trinidad i Tobago, Republika Tunis, Turkmenistan, Tuvalu, Republika Uganda, Ujedinjeni Arapski Emirati, Ukrajina, Republika Uzbekistan, Republika Vanuatu, Socijalistička Republika Vijetnam, Republika Zambija, Republika Zimbabve.

Zahtijevanje vize odnosi se i na nositelje putnih isprava izdanih na području Tajvana, Narodna Republika Kina.

Zahtijevanje vize odnosi se i na nositelje putnih isprava izdanih na području Palestinske Samouprave, entiteta bez međunarodno pravno priznatog punog subjektiviteta.

Zahtijevanje vize odnosi se i na sljedeće nositelje valjanih putnih isprava Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske:

- Državljeni britanskih prekomorskih područja koji nemaju pravo nastanjenja u Ujedinjenom Kraljevstvu (British Overseas Territories Citizens who do not have the right of abode in the United Kingdom),
- Britanski prekomorski državljani (British Overseas Citizens),
- Britanske zaštićene osobe (British Protected Persons) i
- Britanski podanici koji nemaju pravo nastanjenja u Ujedinjenom Kraljevstvu (British Subjects who do not have the right of abode in the United Kingdom).

Vlada Republike Hrvatske može za državljane pojedinih država odlučiti o privremenoj suspenziji viznog režima za određeno razdoblje.

Članak 5.

Iznimno od odredbi članka 4. ove Uredbe, osim ako nije drugačije određeno međunarodnim ugovorom, nositelji valjanih diplomatskih i službenih putovnica sljedećih država ne trebaju vizu za ulazak u Republiku Hrvatsku i boravak do 90 dana, odnosno za prelazak preko državnog područja Republike Hrvatske:

- Republika Albanija, Republika Armenija, Republika Bolivija, Crna Gora, Arapska Republika Egipat, Republika Filipini, Republika Indija, Republika Indonezija, Islamska Republika Iran, Južnoafrička Republika, Narodna Republika Kina, Republika Kuba, Kraljevina Maroko, Republika Moldova,

Ruska Federacija, Republika Srbija, Kraljevina Tajland, Republika Tunis, Ukrajina.

Iznimno od odredbi članka 4. ove Uredbe, nositelji valjanih diplomatskih putovnica Hašemitske Kraljevine Jordan ne trebaju vizu za ulazak u Republiku Hrvatsku i boravak do 90 dana, odnosno za prelazak preko državnog područja Republike Hrvatske.

Članak 6.

Iznimno od odredbi članka 4. ove Uredbe, nositelji valjanih diplomatskih, službenih ili običnih putovnica, ako su akreditirani pri Diplomatskom protokolu Ministarstva vanjskih poslova i europskih integracija Republike Hrvatske, te im je u putovnicu stavljen pečat Diplomatskog protokola Ministarstva vanjskih poslova i europskih integracija i izdana posebna osobna iskaznica, ne trebaju vizu za ulazak u Republiku Hrvatsku.

Obične putovnice, u smislu ove Uredbe, su putovnice što ih države izdaju svojim državljanima, prema općim propisima o izdavanju putnih isprava, i njihovim nositeljima ne jamče nikakve posebne povlastice.

Članak 7.

Iznimno od odredbi članka 4. ove Uredbe, državljani Ruske Federacije, nositelji valjanih običnih putovnica, ne trebaju vizu za ulazak u Republiku Hrvatsku, ako:

- posjeduju ovjereno jamstveno pismo fizičke ili pravne osobe,
- posjeduju vaučer o uplaćenom turističkom aranžmanu.

Članak 8.

Iznimno od odredbi članka 4. ove Uredbe, osim ako drugačije nije određeno međunarodnim ugovorom, Vlada Republike Hrvatske može, pod uvjetom uzajamnosti, odlučiti o nezahtijevanju viza za državljane pojedinih država, nositelje valjanih običnih putovnica, koji su:

- civilni članovi posade zrakoplova, uz postojanje odgovarajuće potvrde i bilješke u općoj deklaraciji i planu leta;
- civilni članovi posade ili prateće osobe zrakoplova koji sudjeluju u havarijsko spasilačkim letovima, uz postojanje odgovarajuće bilješke u općoj deklaraciji i planu leta;
- civilni članovi posade brodova, ako su upisani u popis osoblja broda i popis posade.

Članak 9.

Državljanima sljedećih država trebaju zrakoplovno-tranzitnu vizu:

- Islamska Republika Afganistan, Narodna Republika Bangladeš, Eritreja, Savezna Demokratska Republika Etiopija, Republika Gana, Republika Irak, Islamska Republika Iran, Demokratska Republika Kongo, Savezna Republika

Nigerija, Islamska Republika Pakistan, Somalijska Demokratska Republika, Demokratska Socijalistička Republika Šri Lanka.

Iznimno od stavka 1. ovoga članka, državljani nabrojanih zemalja, nositelji valjanih običnih putovnica, ne trebaju zrakoplovno-tranzitnu vizu ako imaju dozvolu boravka u jednoj od sljedećih država:

- država članica EEP-a, Kneževina Andora, Kneževina Monako, Republika San Marino, Sjedinjene Američke Države, Sveta Stolica i Švicarska Konfederacija.

Zahtijevanje zrakoplovno-tranzitne vize ne odnosi se na nositelje valjanih diplomatskih, službenih i posebnih putovnica.

Članak 10.

Nositelji sljedećih valjanih posebnih putnih isprava i s njima izjednačenih putnih isprava trebaju vizu za ulazak u Republiku Hrvatsku i boravak do 90 dana, odnosno za prelazak preko državnog područja Republike Hrvatske:

- putnih isprava za izbjeglice koje izdaju države potpisnice Ženevske konvencije o statusu izbjeglica, od 28. srpnja 1951. godine,
- putnih isprava za osobe bez državljanstva koje izdaju države potpisnice Ženevske konvencije o pravnom položaju osoba bez državljanstva, od 28. rujna 1954. godine,
- putnih isprava za strance,
- putnih isprava koje izdaje Privremena uprava Ujedinjenih naroda na Kosovu (UNMIK).

Iznimno od odredbi stavka 1. ovoga članka, nositelji valjanih putnih isprava za izbjeglice ili putnih isprava za osobe bez državljanstva, izdanih u:

- državama članicama EEP-a, Kneževini Andori, Kneževini Monako, Republici San Marino, Sjedinjenim Američkim Državama, Svetoj Stolici i Švicarskoj Konfederaciji,

ne trebaju vizu za ulazak u Republiku Hrvatsku i boravak do 90 dana, odnosno za prelazak preko državnog područja Republike Hrvatske.

Iznimno od odredbi stavka 1. ovoga članka, nositelji valjanih putnih isprava za strance izdanih u:

- državama članicama EEP-a, Kneževini Andori, Kneževini Monako, Republici San Marino, Sjedinjenim Američkim Državama, Svetoj Stolici i Švicarskoj Konfederaciji,

ne trebaju vizu za ulazak u Republiku Hrvatsku i boravak do 90 dana, odnosno za prelazak preko državnog područja Republike Hrvatske, ako se nositelju omogućuje povratak u državu koja je izdala putnu ispravu.

Nositelji valjanih posebnih putnih isprava izdanih u državama nabrojenim u članku 9. stavku 1. ove Uredbe, trebaju zrakoplovno-tranzitnu vizu.

Članak 11.

Nositelji valjanih posebnih putnih isprava što ih izdaju Ujedinjeni narodi, odnosno specijalizirane ustanove Ujedinjenih naroda (Laissez-Passer), ne trebaju vizu za ulazak u Republiku Hrvatsku i boravak do 90 dana, odnosno za prelazak preko državnog područja Republike Hrvatske.

Članak 12.

Stranac koji podnosi zahtjev za izdavanje vize u diplomatskoj misiji odnosno konzularnome uredu Republike Hrvatske, dužan je dokazati da ima dovoljno sredstava za uzdržavanje tijekom boravka u Republici Hrvatskoj i za povratak u državu iz koje je došao ili za putovanje u treću državu.

Pri ulasku u Republiku Hrvatsku, tijelo nadležno za kontrolu prelaska državne granice ovlašteno je od stranca zatražiti da predoči sredstva za uzdržavanje tijekom boravka u Republici Hrvatskoj i za povratak u državu iz koje je došao ili za putovanje u treću državu.

Visina sredstava iz stavaka 1. i 2. ovoga članka je protuvrijednost 100 € (slovima: stotinu eura) po danu predviđenog boravka u Republici Hrvatskoj.

Ako stranac posjeduje ovjereno jamstveno pismo fizičke ili pravne osobe iz Republike Hrvatske, dokaz o uplaćenom turističkom aranžmanu ili sličnu ispravu, dužan je predočiti dokaz o posjedovanju sredstava u vrijednosti 50 € (slovima: pedeset eura) po danu predviđenog boravka u Republici Hrvatskoj.

Članak 13.

Danom stupanja na snagu ove Uredbe prestaje važiti Uredba o viznom sustavu (Narodne novine, broj 127/2005).

Članak 14.

Ova Uredba stupa na snagu 1. svibnja 2008. godine.

Klasa:
Urbroj:

Zagreb,

PREDSJEDNIK

OBRAZLOŽENJE

I. PRAVNA OSNOVA UREDBE

S ciljem daljnjeg usklađivanja s *acquis communautaireom*, na prijedlog Vlade Republike Hrvatske, Hrvatski Sabor je 13. srpnja 2007. godine donio novi Zakon o strancima („Narodne novine“ 79/07). U skladu s odredbom članka 219., Zakon o strancima je stupio na snagu 1. siječnja 2008. godine.

Sukladno odredbama članka 15. stavak 3. novoga Zakona o strancima, Vlada Republike Hrvatske propisuje vizni sustav Republike Hrvatske, na prijedlog ministarstva nadležnog za vanjske poslove.

Slijedom navedenog, potrebno je donijeti nove podzakonske propise kojima se dodatno uređuje vizni sustav Republike Hrvatske, a među kojima je i nova Uredba o viznom sustavu. Isto je predviđeno i Nacionalnim programom Republike Hrvatske za pristupanje Europskoj uniji - 2007.

Stoga se predlaže da Vlada Republike Hrvatske, na temelju odredbi članka 29. Zakona o Vladi Republike Hrvatske (»Narodne novine«, br. 101/98, 15/00, 117/01, 199/03 i 30/04), a u skladu s odredbom člankom 15. stavak 3. Zakona o strancima, donese novu Uredbu o viznom sustavu. Donošenjem nove Uredbe o viznom sustavu nastavio bi se proces usklađivanja s *acquis communautaireom*, budući da je Uredba i mjera i instrument usklađenja.

Također, donošenje navedene Uredbe predstavljalo bi nastavak aktivnosti usmjerenih prema potpunom usklađivanju s viznim sustavom Europske unije.

II. OBRAZLOŽENJE POJEDINIH ODREDBI

U odredbama članka 1. propisuje se djelokrug Uredbe, sukladno odredbama članka 15. stavak 3., u vezi s člancima 17., 32. i 209. Zakona o strancima.

U odredbama članka 2. taksativno su navedene države čijim državljanima ne treba viza za ulazak u Republiku Hrvatsku i boravak do 90 dana odnosno za prelazak preko državnog područja Republike Hrvatske:

U odnosu na vrijedeću Uredbu o viznom sustavu („Narodne novine“ 127/05), predlažemo da se u popisu država iz članka 2. unesu sljedeće izmjene:

- Predlaže se brisanje **Republike Bolivije** iz popisa država čijim državljanima ne treba viza za ulazak u Republiku Hrvatsku te njezino uvrštavanje u članak 4., odnosno u popis država čijim je državljanima potrebna viza za ulazak u Republiku Hrvatsku.

Uzimajući u obzir obvezu daljnjeg usklađivanja s viznim sustavom Europske unije, predlaže se uvođenje viznog režima za Republiku Boliviju. Naime, državljani Republike Bolivije od 1. travnja 2007. godine trebaju vizu za prelazak vanjskih granica Europske unije (Uredba 539/2001 EZ od 15. ožujka 2001, izmijenjena i dopunjena Uredbom 2414/2001 od 7. prosinca 2001., Uredbom 453/2003 od 6. ožujka 2003., Uredbom 851/2005 od 2. lipnja 2005. i Uredbom 1932/2006 EZ od 21. prosinca 2006.).

- U skladu s viznim sustavom Europske unije, u popisu država čijim državljanima ne treba viza za ulazak u Republiku Hrvatsku, kao i u cjelokupnom tekstu Uredbe, predlaže se izmjena naziva „**Država Vatikanskog Grada**“ u naziv „**Sveta Stolica**“.

U članku 2. predlaže se uvođenje nove odredbe vezane uz **nezahtijevanje viza za državljane Ujedinjenog Kraljevstva Velike Britanije i Sjeverne Irske koji nisu državljani imenovane u smislu prava Zajednice**, a nositelji su valjanih putnih isprava Ujedinjenog Kraljevstva za:

- Britanske (prekomorske) državljane (British Nationals (Overseas) – BN(O));
- Državljanе britanskih prekomorskih područja koji imaju pravo nastanjenja u Ujedinjenom Kraljevstvu (British Overseas Territories Citizens who have the right of abode in the United Kingdom), i
- Britanske podanike koji imaju pravo nastanjenja u Ujedinjenom Kraljevstvu (British Subjects who have the right of abode in the United Kingdom).

Naime, navede kategorije britanskih državljana za sada nisu uvedene u hrvatski vizni sustav, ali je utvrđeno nezahtijevanje viza koje se odnosi na:

- Britanske prekomorske državljane (British Nationals Overseas);
- Britanske prekomorske državljane (British Overseas Citizens);
- Britanske državljane zavisnih teritorija (British Dependant Territory Citizens);
- Britanske zaštićene osobe (British Protected Persons), pod uvjetom da su nositelji valjanih britanskih putovnica u kojima je navedeno da nositelji imaju pravo nastanjenja u Ujedinjenom Kraljevstvu (holders have the right of abode in the United Kingdom) ili da nositelji imaju pravo na ponovni prihvāt u Ujedinjenom Kraljevstvu (holders are entitled to readmission to the United Kingdom), i
- Britanske podanike (British Subjects), pod uvjetom da su nositelji valjanih britanskih putovnica u kojima je navedeno da imaju pravo nastanjenja u Ujedinjenom Kraljevstvu (holders have the right of abode in the United Kingdom) ili da nositelji imaju pravo na ponovni prihvāt u Ujedinjenom Kraljevstvu (holders are entitled to readmission to the United Kingdom).

Predloženom odredbom provelo bi se daljnje usklađenje s viznim sustavom Europske unije.

Odredbom članka 3. uređuje se mogućnost da državljani država članica Europskog ekonomskog prostora (EEP), Kneževine Andore, Kneževine Monako, Republike San Marina, Svete Stolice i Švicarske Konfederacije, mogu ući u Republiku Hrvatsku, osim s valjanom putnom ispravom i s valjanom **osobnom iskaznicom**, odnosno ispravom kojom se dokazuju identitet i državljanstvo, a koju je izdalo nadležno tijelo prethodno navedenih država.

U odnosu na članak 3. postojeće Uredbe o viznom sustavu, kao i u cjelokupnom tekstu nove Uredbe, predlažemo da se u skladu s odredbama novog Zakona o strancima, pojmovi „države članice Europske unije“, „države potpisnice Šengenskog sporazuma“, „Kneževina Lihtenštajn“, zamjene jedinstvenim pojmom „**države članice Europskog ekonomskog prostora (EEP)**“. Države članice Europskog ekonomskog prostora (EEP) obuhvaćaju sve države članice Europske unije te Republiku Island, Kraljevinu Norvešku i Kneževinu Lihtenštajn.

U odredbama članka 4. taksativno su navedene države čijim je državljanima potrebna viza za ulazak u Republiku Hrvatsku i boravak do 90 dana odnosno prelazak preko područja Republike Hrvatske.

U odnosu na postojeću Uredbu o viznom sustavu, predlažemo da se u popisu država iz članka 4. unesu sljedeće izmjene:

- Predlaže se uvrštavanje **Republike Bolivije** u popis država čijim je državljanima potrebna viza za ulazak u Republiku Hrvatsku uzimajući u obzir činjenicu da je Republika Bolivija 1. prosinca 2007. ukinula vizni režim za hrvatske državljane.
- Uzimajući u obzir odluku Vlade Republike Hrvatske o priznavanju Republike Kosovo od 19. ožujka 2008. godine, predlaže se uvrštavanje **Republike Kosovo** u popis država čijim je državljanima potrebna viza za ulazak u Republiku Hrvatsku.
- Predlaže se brisanje naziva „**Srbija i Crna Gora**“ te zamjena odgovarajućim nazivima „**Crna Gora**“ i „**Republika Srbija**“.
- U skladu s odredbama Uredbe 539/2001 EZ i njezinim izmjenama i dopunama koje predviđa Uredba 1932/2006 EZ od 21. prosinca 2006, sljedeće države uvrštene su na popis država čijim državljanima nije potrebna viza za prelazak vanjskih granica Europske unije: **Antigua i Brabuda, Zajednica Bahama, Republika Mauricijus, Republika Sejšeli te Sveti Kristofor i Nevis.**

Izuzeće od viznog režima Europske unije za državljane prethodno navedenih država primjenjivati će se od dana stupanja na snagu sporazuma o ukidanju viza, koji se imaju zaključiti između navedenih država i Europske zajednice. Uvažavajući činjenicu da pregovori o bilateralnim sporazumima nisu završili, niti je i jedan od njih stupio na snagu, predlažemo da se zadrži vizni režim u odnosu na prethodno navedene države.

Nadalje, u članku 4. predlaže se uvođenje nove odredbe vezane uz **zahtijevanje viza za građane Ujedinjenog Kraljevstva Velike Britanije i Sjeverne Irske koji nisu državljani imenovane u smislu prava Zajednice**, a nositelji su valjanih putnih isprava Ujedinjenog Kraljevstva za:

- Državljanе britanskih prekomorskih područja koji nemaju pravo nastanjenja u Ujedinjenom Kraljevstvu (British Overseas Territories Citizens who do not have the right of abode in the United Kingdom);
- Britanske prekomorske državljane (British Overseas Citizens);
- Britanske podanike koji nemaju pravo nastanjenja u Ujedinjenom Kraljevstvu (British Subjects who do not have the right of abode in the United Kingdom), i
- Britanske zaštićene osobe (British Protected Persons).

U odredbi članka 5. taksativno se navode države s kojima Republika Hrvatska ima sklopljene dvostrane sporazume o ukidanju viza za nositelje valjanih diplomatskih i službenih putovnica ili je samostalno donijela odluku o nezahtijevanju viza (npr. Hašemitska Kraljevina Jordan), ali čijim su državljanima inače (ako su nositelji običnih putovnica ili drugih valjanih putnih isprava) potrebne vize. Ukoliko nije drugačije određeno međunarodnim ugovorom, nositelji valjanih diplomatskih i službenih putovnica taksativno navedenih država mogu ulaziti i boraviti u Republici Hrvatskoj do 90 dana, odnosno prelaziti preko njezina državnog područja.

U odnosu na postojeću Uredbu o viznom sustavu, članci 6. i 7. ostaju isti.

Odredbama članka 8. uređeno je da Vlada Republike Hrvatske može, osim ako nije drugačije određeno međunarodnim ugovorom, pod uvjetom uzajamnosti, odlučiti o nezahtijevanju viza za državljane pojedinih država, koji su nositelji valjanih običnih putovnica, a civilni su članovi posada ili prateće osoblje zrakoplova, odnosno civilni članovi posade brodova.

U odnosu na postojeće odredbe članka 8., nakon teksta „Iznimno od odredbi članka 4. ove Uredbe“, predlaže se dodavanje novoga teksta koji glasi „osim ako nije drugačije određeno međunarodnim ugovorom“. Razlog navedenoj izmjeni jesu međunarodni bilateralni sporazumi koje je Vlada Republike Hrvatske sklopila ili planira sklopiti, kojima se uređuje i pitanje nezahtijevanja viza za gore navedene kategorije. Do sada je sklopljen Sporazum između Vlade Republike Hrvatske i Kabineta ministara Ukrajine o uzajamnim putovanjima državljana (NN-MU br. 5/2006), koji je stupio na snagu 23. srpnja 2007. godine, a tijekom 2008. godine očekuje se sklapanje i stupanje na snagu Sporazuma o uzajamnim putovanjima državljana s Ruskom Federacijom.

U odredbama članka 9. taksativno su navedene države čiji su državljani dužni pribaviti zrakoplovno-tranzitnu vizu. Utvrđena je i iznimka u skladu s kojom, državljani nabrojanih zemalja, nositelji valjanih običnih putovnica, ne trebaju zrakoplovno-tranzitnu vizu ako imaju dozvolu boravka u: državi članici EEP-a, Kneževini Andori, Kneževini Monako, Republici San Marino, Sjedinjenim Američkim Državama, Svetoj Stolici i Švicarskoj Konfederaciji.

Odredbe članka 10. odnose se na nositelje posebnih putnih isprava i s njima izjednačenih putnih isprava, kojima je u pravilu potrebna viza za ulazak u Republiku Hrvatsku i boravak do 90 dana odnosno za prelazak preko državnog područja Republike Hrvatske.

Odredbama članka 10. utvrđuje se jedina iznimka, i to za nositelje valjanih putnih isprava za izbjeglice ili putne isprave za osobe bez državljanstva, izdane u: državama članicama EEP-a, Kneževini Andori, Kneževini Monaku, Republici San Marino, Sjedinjenim Američkim Državama, Svetoj Stolici i Švicarskoj Konfederaciji. Ista iznimka je predviđena i za nositelje valjane putne isprave za strance, ako se nositelju omogućuje povratak u državu koja je izdala putnu ispravu.

Nositelji posebnih vrsta putnih isprava, izdanih u državama za koje su uvedene zrakoplovno-tranzitne vize i taksativno se navode u članku 9., dužni su pribaviti zrakoplovno-tranzitnu vizu.

U odnosu na članak 10. postojeće Uredbe o viznom sustavu, predlažemo u 1. stavku, kao nepotrebne, brisanje riječi „vrsta“ u rečenici „Nositelji sljedećih posebnih vrsta putnih isprava...“, tako da nova rečenica glasi „Nositelji sljedećih posebnih putnih isprava...“.

Također predlažemo da se, u svrhu usklađivanja s ostalim tekstom nove Uredbe, državama članicama EEP-a, Sjedinjenim Američkim Državama, i Švicarskoj Konfederaciji, pridodaju Kneževina Andora, Kneževina Monako, Republika San Marino i Sveta Stolica. U smislu članka 10., prethodno navedene države također mogu izdavati posebne putne isprave, putne isprave za izbjeglice i putne isprave za osobe bez državljanstva.

U odnosu na postojeću Uredbu o viznom sustavu, članci 11. i 12. ostaju isti, osim što je u članku 12. brisana odredba vezana uz dokazne isprave, a što će se urediti drugim provedbenim propisima.

Odredbama članka 13. utvrđuje se zamjena sadašnje Uredbe o viznom sustavu novom.

Odredbom članka 14. utvrđuje se stupanje na snagu Uredbe o viznom sustavu dana 1. svibnja 2008. godine.

Očekuje se da će sama Uredba biti donesena i objavljena u „Narodnim novinama“ početkom travnja 2008. godine. Time bi ostalo dovoljno vremena da se svi, kojih se to tiče, upoznaju s propisom.

Također, o donošenju nove Uredbe valja pravodobno obavijestiti sve diplomatske misije/konzularne urede akreditirane u Republici Hrvatskoj, a osobito one države za koje su predviđene promjene u viznom režimu.

III. OCJENA POTREBNIH FINANCIJSKIH SREDSTAVA

Za provedbu ove Uredbe nisu potrebna dodatna financijska sredstva iz proračuna Republike Hrvatske.